

ਯੇਹ ਕਿਤਾਬ ਰਜਿਸਟਰੀ ਹੋ ਚੁਕੀ ਹੈ

ਪੋਥੀ

ਰਾਜ ਨੀਤੀ

ਕ੍ਰਿਤ ਕਵਿ

ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਆਰਫ

ਜੋ

ਲਾਲਾ ਰਾਮਚੰਦ ਮਾਨਕ ਟਾਹਲਾ
ਪੁਸਤਕੋਂ ਵਾਲਾ ਲੁਹਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਹੌਰ ਨੇ
ਛਪਵਾਈ

ਸੰਮਤ ੧੯੭੧ ਥ੍ਰਿ:ਮੈਂ

ਐਮਪਾਯਰ ਮਸ਼ੀਨ ਪ੍ਰੈਸ ਲਾਹੌਰ ਮੈਂ ਛਪੀ

੨੯੯ . ੪੩੯
ਕਿ ੨੨

24999

੯

141

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ

ਰਾਜਨੀਤੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਆਰਫ ਕ੍ਰਿਤ

ਚੰਪਈ ॥ ਪਰਮ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ । ਜਾਂਕੋ ਭਜੇ
ਗਣੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ੁਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੁਨਗਾਵੇ ।
ਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਮ ਨਿਤ ਨਵੇ ਬਨਾਵੇ । ਏਕੋ ਰਾਮ ਜਿਸੇ ਸਭ
ਧਿਆਵੇਂ । ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਰ ਬੰਦ ਬਤਾਵੇਂ । ਸੰਤ ਮਹੰਤਅੰਤ
ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਂ । ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਸਮਾਧ ਲਗਾਵੇਂ । ਜੋ ਪ੍ਰਭ
ਆਪ ਆਪਕੋ ਜਾਨੇ । ਜਿਉਂ ਨਰ ਦਰਪਣ ਮੋ ਮੁਖਮਾਨੇ ।
ਆਪੇ ਆਪ ਆਪ ਹਰਿ ਸਾਰੇ । ਜੈਸੇ ਮਹਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਪਸਾਰੇ ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਭੇਵ ਹਰਿ ਪਾਵੇ । ਸੂਰਜ ਦੇਖ ਅੰਧੇਰਾ
ਜਾਵੇ । ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹਰੀ ਠੋਂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ । ਗੁਰ
ਗੁਲਾਬ ਕਾ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥

ਗ੍ਰੰਥ ਆਰੰਭ ਵਰਨਨ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸੁਤ ਸਿੰਘ ਨਾਰਾਇਣ । ਰਾਜਨੀਤ ਯਹ
 ਰਚੀ ਰਸਾਇਣ । ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮੇਂ ਬੈਠ ਬਨਾਈ । ਉਚ
 ਨੀਚ ਸਭਕੇ ਮਨ ਭਾਈ । ਰਾਜਨੀਤ ਯਹ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨਾਯਾ ।
 ਸੰਤ ਮਹੰਤ ਭੂਪ ਉਰ ਭਾਯਾ । ਰਾਜਨੀਤ ਕੀ ਰੀਤ ਬਨਾਈ ।
 ਰਾਵਰੰਕ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖਦਾਈ । ਦੇਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹਰ ਇਕ
 ਜਾਨੇ । ਬੀਚ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਪਛਾਨੇ । ਇਸਕੋ ਪਛੇ ਸਦਾ
 ਬਿਵਹਾਰੀ । ਸਾਧ ਸੰਤ ਕੋ ਲਗੇ ਪਿਆਰੀ । ਅਰਥ ਪਰ-
 ਮਾਰਥ ਸਬ ਇਸ ਮਾਹੀਂ । ਯਹ ਵਿਅਰਥ ਕਾਹੂੰ ਕੋਨਾਹੀਂ ।
 ਨਰਨਾਰੀ ਸਭ ਇਸ ਹੀ ਚਾਹੇ । ਪਛ ਸੁਨਕਰ ਸਭ ਪੁਰਖ
 ਸਰਾਹੇ । ਬਹੁ ਗ੍ਰੰਥਨ ਕਾ ਸਾਰ ਨਿਕਾਲਾ । ਪਰੋਈ ਯਹ
 ਰਤਨਨ ਕੀ ਮਾਲਾ । ਕਿਸ਼ਨ ਹਰੀਹਰਿ ਗੁਰ ਉਰ
 ਧਿਆਵੇ । ਰਾਜਨੀਤ ਕੀ ਰੀਤ ਬਤਾਵੇ ॥ ੨ ॥

ਭੂਮਕਾ ਰਾਜਨੀਤ ਕੀ

ਗੁਰ ਹਰ ਸੰਤ ਸਾਧ ਸਭ ਧਿਆਉਂ । ਰਾਜਨੀਤ ਸਾ ਪੀਤ
 ਬਨਾਉਂ । ਜੈਸੇ ਰਾਜਨੀਤ ਬਤਲਾਈ । ਤੈਸੇ ਤਾਕੀ ਭੂਮ
 ਸੁਨਾਈ । ਜੇ ਜੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਮੇਂ ਆਯਾ । ਸੋਸੋਪਹਿਲੇ
 ਆਖ ਸੁਨਾਯਾ । ਪ੍ਰਿਥਮ ਰਾਜਨ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ਾ । ਦੁਤੀਏ
 ਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀਅਨ ਠੋ ਭੇਸਾ । ਤੀਜੇ ਸਿਖਿਆ ਵਿਦਯਾ ਧਰਕੋ ।
 ਚੌਥੇ ਵਿਦਯਾਰਥੀ ਮਤ ਹਰਿਕੋ । ਪੰਚਮਬਾਨ ਪ੍ਰਸਤ ਪ੍ਰਿਤ

ਭਾਈ । ਛੇਵੇਂ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਸਿਖਲਾਈ । ਸਤਵੇਂ ਸੰਨਜਾਸੀ
 ਕੋ ਜਾਨੋ । ਬਰਨ ਆਸ਼ਰਮ ਪਰਮਾਰਥ ਮਾਨੋ । ਨਾਵੇਂ
 ਗੁਰ ਕੋ ਦੀ ਬਡਿਆਈ । ਦਸਵੇਂ ਸਿਖਜਾ ਸਿਖ ਸਿਖਾਈ ।
 ਗਜਾਰਾਂ ਧਨ ਪਤ ਰਾਹ ਦਿਖਾਯਾ । ਬਾਰਾਂ ਪਿਤਾ ਸੁਤੇ
 ਸਿਖਲਾਯਾ । ਤੇਰਾ ਮਨ ਕੋ ਸਿਖਿਆ ਦੀਨੀ । ਚੌਦਸ ਸਾਧੂ
 ਪਰਮਤ ਭੀਨੀ । ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਬੀਰਨ ਕੋ ਸਿਖਜ ਬੋਲੀ । ਸੋਲਾਂ
 ਫਿਰ ਸੁਮ੍ਰਿਤ ਗਠ ਖੋਲੀ । ਸਤ੍ਰਾਂ ਸਭਾ ਜਿਤ ਮਤ ਗਾਈ ।
 ਅਠਦਸ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕੋ ਸਿਖਲਾਈ । ਅਤਰ ਅਤਾਰ ਉਨੀਸ
 ਉਪਦੇਸਾ । ਬੀਸ ਜਾਨਕੋ ਜਗਤ ਸੁਲੇਸਾ । ਮੂਰਖਲੰਖਣ
 ਜਾਨ ਇਕੀਸੇ । ਚਤਰ ਲਖਛ ਫਿਰ ਸਮਝ ਬਾਈਸੇ ।
 ਬੀਸ ਤੀਨ ਫਿਰ ਹੈ ਬਿੰਦ ਭਾਸ਼ਾ । ਚੌਵੀਸੇ ਕਵਿ ਉਕਤ
 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ । ਕਵਿਤਾ ਕੀ ਸੁਭ ਗਤਿ ਨਹੀਂ ਪਾਈ । ਕਹਿ
 ਦੀਨੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਆਈ । ਕਵਿਤਾ ਕਹੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ।
 ਅਮੀਦੂਧ ਜਲ ਮੂਤ੍ਰ ਧਾਰਾ । ਸੰਤ ਵਾਕ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ
 ਪ੍ਰੇਮੀ ਕਹੇ ਸੋ ਦੂਧ ਸਮਾਨੀ । ਚਤਰਨ ਕੀ ਕਵਿਤਾ ਜਿਉਂ
 ਪਾਣੀ । ਮੂਰਖ ਬਕੇ ਸੋ ਮੂਤ੍ਰ ਜਾਨੀ । ਇਕ ਕਹੇ ਕਵਿਤਾ
 ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰਾ । ਇਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇਕ ਜੀਤੀ ਧਾਰਾ । ਮ੍ਰਿਤਕ
 ਜੋ ਪਿੰਗਲ ਅਨੁਸਾਰਾ । ਜੀਤੀ ਕਵਿਤਾ ਅਨਭਵ ਸਾਰਾ ।
 ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਰ ਹੈ ਦੋਸ ਘਨੋਰੇ । ਜਿੰਦੇ ਦੂਖ ਨ ਚਤਰਨ ਹੋਰੇ ।
 ਪਿੰਗਲ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹੇ ਬਹੁ ਗ੍ਰੰਥਾ । ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਤੇ ਲੈਕਰ
 ਸੰਥਾ । ਬਹੁ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰੈਨਾ । ਤੈ ਕੁਛ ਆਵੇ

TO READ THE ENTIRE BOOK PLEASE CONTACT US:

whatsapp: +92-3160770117

email: worldcentreforpunjabi@gmail.com

World Centre for Punjabi, Lahore, Pakistan.